

Original Research Paper

Evaluation and compression of antioxidant activity of metanolic extracts of *Gracilaria corticata* from the coasts of Bandar-e-Lengeh and Qeshm Island

Maryam Tala^{*1}, Saeid Tamadoni Jahromi², Mansoor Azad¹

¹ Department of Fisheries, Qeshm Island Branch, Islamic Azad University, Qeshm Island, Iran

² Persian Gulf and Oman Sea Ecology Research Center, Iranian Fisheries Sciences Research Institute, Agricultural Research Education and Extension Organization (AREEO), Bandar Abass, Iran

---

Key Words

Gracilaria corticata
Red algae
Antioxidant

Abstract

Introduction: Red macro algae are one of the most important species in the coastal areas of the Persian Gulf, which are of great importance in terms of food, pharmaceutical and industrial applications. In the present study, sampling of *Gracilaria* red macroalgae from the coasts of Qeshm Island and Lengeh Port was performed to evaluate the antioxidant activity of *Gracilaria corticata* polar extracts.

Materials & Methods: Identification of macroalgae samples collected at the species level was performed by morphological methods. Extraction the polar extracts of the collected samples was performed using methanol polar solvent. The antioxidant activity of *Gracilaria corticata* macroalgae extracts was performed by DPPH test.

Result: The results showed that the inhibitory concentration (IC50) of methanolic extract of algae samples collected from Bandar Lengeh and Qeshm, in concentrations of 26.5 µg/ml and 155.4 µg/ml, respectively and equivalent to 50% of DPPH free radicals. In this study, *Gracilaria corticata* extract of macroalgae collected from the coasts of the port of Lengeh showed more antioxidant activity compared to the coasts of Qeshm. Also, *Gracilaria corticata* extract extracted with methanol polar solvent belonging to the coasts of Bandar Lengeh, compared to extracts belonging to Qeshm coast showed more antioxidant activity in terms of inhibition of DPPH free radicals and regenerative power.

Conclusion: Based on the results of this study, the populations of *Gracilaria corticata* on the coasts of Bandar Lengeh can be considered as superior to Qeshm beaches in terms of antioxidant activity, for food applications.

---

* Corresponding Author's email: m_tala2002@yahoo.com

Received: 31 January 2020; Reviewed: 18 April 2020; Revised: 8 May 2020; Accepted: 1 June 2020
(DOI): [10.22034/aej.2020.135030](https://doi.org/10.22034/aej.2020.135030)

مقاله پژوهشی

ارزیابی و مقایسه فعالیت آنتی‌اکسیدانی عصاره مтанولی ماکروجلبک قرمز از سواحل قشم و بندرلنگه *Gracilaria corticata*

مریم طلا^{۱*}، سعید تمدنی‌جهرمی^۲، منصور آزاد^۱^۱ گروه شیلات، واحد قشم، دانشگاه آزاد اسلامی، قشم، ایران^۲ گروه پژوهشکده اکولوژی خلیج فارس و دریای عمان، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، سازمان تحقیقات، ترویج و آموزش کشاورزی، بندرعباس، ایران**چکیده****کلمات کلیدی**

Gracilaria corticata
جلبک قرمز
آنتی‌اکسیدان
عصاره متانولی

مقدمه: جلبک‌های قرمز از مهم‌ترین گونه‌های موجود در سواحل خلیج فارس می‌باشند. در بررسی حاضر، نمونه‌برداری از ماکروجلبک قرمز *Gracilaria corticata*، از سواحل جزیره قشم و بندرلنگه جهت ارزیابی فعالیت آنتی‌اکسیدانی عصاره قطبی ماکروجلبک قرمز *Gracilaria corticata* در سواحل جنوبی جزیره قشم انجام گردید.

مواد و روش‌ها: شناسایی نمونه‌های ماکروجلبک جمع‌آوری شده در سطح گونه، بروش‌های ریخت‌شناسی انجام شد. عصاره‌گیری از نمونه‌های جمع‌آوری شده با استفاده از حلal قطبی متابول صورت گرفت. فعالیت آنتی‌اکسیدانی عصاره‌های ماکروجلبک *Gracilaria corticata* بروش احیا رادیکال آزاد (DPPH) انجام شد.

نتایج: نتایج نشان دادند که غلظت بازدارنده (IC₅₀) عصاره مтанولی نمونه‌های جلبک جمع‌آوری شده از بندرلنگه و قشم، به ترتیب در غلظت‌های ۲۶۱/۵ میکروگرم/میلی‌لیتر و ۳۱۵/۴ میکروگرم/میلی‌لیتر، معادل ۵۰ درصد رادیکال‌های آزاد DPPH را مهار نمودند. در این بررسی، عصاره ماکروجلبک *Gracilaria corticata* جمع‌آوری شده از سواحل بندرلنگه در مقایسه با سواحل قشم، فعالیت آنتی‌اکسیدانی بیش‌تری نشان دادند. هم‌چنین عصاره ماکروجلبکی *Gracilaria corticata* استخراج شده با حلal قطبی متابول متعلق به سواحل بندرلنگه، در مقایسه با عصاره ماکروجلبکی متعلق به سواحل قشم، از جنبه مهار رادیکال‌های آزاد DPPH و قدرت با احیا‌کنندگی، فعالیت آنتی‌اکسیدانی بیش‌تری نشان دادند.

نتیجه‌گیری و بحث: براساس نتایج حاصل از این بررسی، می‌توان نتیجه‌گیری کرد که جمیعت‌های *Gracilaria corticata* موجود در سواحل بندرلنگه نسبت به سواحل قشم از نظر فعالیت آنتی‌اکسیدانی برای کاربردهای غذایی برتری دارد.

* پست الکترونیکی نویسنده مسئول: m_tala2002@yahoo.com

تاریخ دریافت: ۱۱ بهمن ۱۳۹۸؛ تاریخ داوری: ۲۰ فروردین ۱۳۹۹؛ تاریخ اصلاح: ۱۹ اردیبهشت ۱۳۹۹؛ تاریخ پذیرش: ۱۲ خرداد ۱۳۹۹

(DOI): 10.22034/aej.2021.135030

مقدمه

در سواحل ایرانی خلیج فارس و دریای عمان شناسایی گردیده است، لیکن متأسفانه مطالعات چندانی درخصوص بررسی ترکیبات آنتی اکسیدانی از جنس گراسیلاریا در این سواحل صورت نگرفته است. حال آن که با توجه به فراوانی گونه‌های ماکروجلبکی در سواحل جنوبی کشور و اهمیت و کاربردهای گسترده ترکیبات آنتی اکسیدانی موجود در آن‌ها، بررسی میزان و نوع این ترکیبات در گونه‌های ماکروجلبکی بسیار مهم و پیش رو می‌باشد. از این‌رو مطالعه حاضر، به بررسی خواص آنتی اکسیدانی عصاره‌متانولی ماکروجلبک قرمز *Gracilaria corticata* در سواحل خلیج فارس می‌پردازد.

مواد و روش‌ها

نمونه‌برداری از ماکروجلبک قرمز: *Gracilaria corticata*

نمونه‌های ماکروجلبکی قرمز شامل گونه *Gracilaria corticata* از مناطق جزر و مدي سواحل بندرلنگه و قشم در زمان حداقل جزر جمع‌آوری شدند (جدول ۱).

جدول ۱: نام منطقه و مختصات جغرافیایی نمونه‌های *Gracilaria corticata*

گونه	منطقه	مختصات جغرافیایی
<i>Gracilaria corticata</i>	بندرلنگه	۵۶°۲۶' E/ ۲۷° ۱۷' N
<i>Gracilaria corticata</i>	قشم	۵۶° ۰۵' E/ ۲۶° ۵۵' N

جلبک‌های جمع‌آوری شده جهت حذف ذرات شن و ماسه، با آب دریا شستشو شده و جهت جلوگیری از تبخیر، درون کیسه‌های پلاستیکی نام‌گذاری شده حاوی آب دریا قرار داده شدند و کیسه‌ها داخل یونولیت حاوی بخ به آزمایشگاه منتقل شدند. نمونه‌هادر آزمایشگاه، جهت حذف گیاهان هوایی (Epiphyte)، ارگانیسمی است که روی سطح گیاهان رشد می‌کند و رطوبت و موادغذی مورد نیاز خود را از ضایعات محیط به دست می‌آورد، دوباره با آب دریا شسته شدند. سپس جهت رطوبت‌گیری، مقداری از هر نمونه درون زیپ کیپ نام‌گذاری شده حاوی ماده خشک کن سیلیکاژل قرار گرفت و زیپ کیپ‌ها در دمای ۲۰-۲۰ درجه سانتی گراد نگهداری شدند. (Sun و همکاران، ۲۰۱۶).

عصاره‌گیری از نمونه‌های ماکروجلبک *Gracilaria corticata*

به منظور عصاره‌گیری از نمونه‌های ماکروجلبک *Gracilaria corticata*. ابتدا نمونه‌ها شناسایی و در دمای اتاق خشک شده و سپس توسط آسیاب برقی پودر شدند (قرنجیک و روحانی، ۱۳۸۹) (شکل ۱). به منظور تهیه عصاره‌های آلی، ۱۰ گرم از نمونه خشک و پودر شده به طور جداگانه با ۱۰۰ میلی لیتر حلal قطبی متانول مخلوط گردیده و درون دو ارلن ریخته شده و درب ارلن توسط فویل پوشانده شدند و به مدت ۳ تا ۴ ساعت روی شیکر با دور زیاد قرار گرفت. آن گاه محلول فوقانی درون یک استوانه مدرج ریخته شد و مجدداً ۱۰۰ میلی لیتر از

جلبک‌ها، اولين توليد‌کنندگان زیست‌بوم‌های آب‌های آزاد و دریایی محسوب می‌شوند (ربانی‌ها و همکاران، ۱۳۹۱). امروزه از جلبک‌های دریایی بهدلیل ارزش تغذیه‌ای بالا و داشتن خصوصیات بیوتکنولوژیکی، از آن‌ها عموماً برای استخراج ترکیبات زیست فعال استفاده می‌کنند (گل‌پور و همکاران، ۱۳۹۹). بیش از ۴۴ درصد از فتوستنتز در زیست کره به‌وسیله اتوتروف‌های آبزی انجام می‌شود (Dawes، ۱۹۹۷). ماکروجلبک‌ها یا علف‌های دریایی، جلبک‌های پرسلولی هستند که در سواحلی با جذر و مد بالا، اعمق دریاها و دریاچه‌ها به فراوانی یافت می‌شوند و به عنوان یکی از منابع پایدار برای استخراج ترکیبات طبیعی دریایی محسوب می‌گردند و بهدلیل کاربردهای مختلف در صنایع داروسراساری، غذایی، آرایشی و بهداشتی و همچنین در تغذیه آبیان به منظور افزایش شاخص‌های رشد، توجه پژوهشگران بسیاری را به خود جلب نموده‌اند (حیدری و همکاران، ۱۳۹۶؛ فرامرزی و همکاران، ۱۳۸۹). شواهدی وجود دارد که مصرف به نسبت کم جلبک‌ها به جهت دارا بودن خواص آنتی اکسیدانی برای مدتی طولانی می‌تواند اثرات مطلوبی در پیشگیری از بروز سرطان و بسیاری از بیماری‌های مزمن، از جمله بیماری‌های قلبی-عروقی و دیابت نوع دوم که بهشت رو به فرونی است، اعمال نماید (Ismail و همکاران، ۲۰۱۹؛ Ganesan و همکاران، ۲۰۰۸). براساس نتایج مشابه در بررسی تاکسونومیک و اکولوژیک روش‌های جلبکی سواحل استان هرمزگان (سهرابی‌پور، ۱۳۷۶، چاهار (قرنجیک، ۱۳۷۸)، جزیره کیش (علویان و همکاران، ۱۳۸۱)، بوشهر (سهرابی‌پور و سرتاوی، ۱۳۸۰) و جزیره قشم (ربیعی و سهرابی‌پور، ۱۳۸۱ و ۱۳۷۶؛ ربیعی و کیانمهر، ۱۳۶۹) تعداد بیشتری جلبک قرمز شناسایی شد. ترکیبات طبیعی با پتانسیل آنتی اکسیدانی در جلبک‌ها شامل پلی‌فنل‌ها، کاروتینوئیدها، توکوفرول‌ها، ترین‌ها، اسیداسکوربیک و آلکالوئیدها هستند. این ترکیبات به سرعت با انواع اکسیژن واکنش‌پذیر، مانند رادیکال هیدروکسیل، سوپراکسید و پراکسید که خود در نتیجه آسیب‌های اکسیداتیو در سلول‌های انسان به‌وسیله عوامل درون‌زا و برون‌زا تشکیل شده‌اند، واکنش می‌دهند. این واکنش منجر به تاخیر یا کاهش اکسیداسیون می‌شود و همچنین از طیف وسیعی از بیماری‌های بشراز جمله سرطان جلوگیری می‌کنند (Kokilam و همکاران، ۲۰۱۳). در مطالعه انجام شده توسط Sadati و همکاران (۲۰۱۱) نیز اثر آنتی اکسیدانی ترکیبات فنولی سه گونه ماکروجلبک *Colpomenia* و *Cystoseira myrica*, *Sargassum swartzii* و *Cystoseira myrica* *singuosa* جمع‌آوری شده از سواحل خلیج فارس در منطقه عسلویه مورد بررسی قرار گرفت و نتایج حاصله نشان داد که گونه *Sargassum swartzii* منبعی غنی از ترکیبات فنولی مانند پلوروتانین Plorotanin با خاصیت آنتی اکسیدانی می‌باشد. تاکنون حدود ۱۵۰ گونه ماکروجلبک

ترتیب که یک ردیف چاهک جهت ریختن نمونه‌های مورد آزمایش ۱۹۵ (میکرولیتر محلول DPPH و ۵ میکرولیتر عصاره)، یک ردیف چاهک برای کنترل مثبت ۱۹۵ (میکرولیتر محلول DPPH و ۵ میکرولیتر ویتمین C) و یک ردیف چاهک برای کنترل منفی منظور گردید. آن گاه میکروپلیت به مدت نیم ساعت در تاریکی قرار داده شد و سپس میزان جذب چاهک‌ها توسط دستگاه میکروپلیت‌ریدر اندازه‌گیری گردید و در نهایت درصد فعالیت آنتی‌اکسیدانی عصاره‌ها محاسبه شد. پس از نیم ساعت انکوبه شدن در دمای اتاق، مقدار جذب با استفاده از دستگاه اسپکتروفوتومتر در طول موج ۵۱۷ نانومتر خوانده شد. آزمایش در سه تکرار انجام گردید و از حلال به عنوان کنترل و نیز از اسیداسکوربیک (ویتمین C) به عنوان نمونه استاندارد (نمونه‌ای که میزان جذب آن توسط دستگاه اسپکتروفوتومتر مشخص است) استفاده شد. فعالیت حذف رادیکال آزاد یا RSA (Radical Scavenging Activity) بر حسب درصد و براساس بی‌رنگ شدن محلول DPPH محاسبه گردید. در مطالعه حاضر، فعالیت آنتی‌اکسیدانی عصاره مтанولی ماکروجلبک *Gracilaria* *corticata* با استفاده از تکنیک سنجش قدرت احیاکنندگی و به روش Oyaizu سنجیده شد (Oyaizu, ۱۹۸۶). بدین‌منظور، غلظت‌های Oyaizu ۰، ۱۲۵، ۲۵۰، ۶۲۵، ۱۵۶/۲۵، ۳۱۲/۵، ۱۵۶/۱۲، ۷۸/۱۲ و ۳۹ میکروگرم در میلی‌لیتر از عصاره ماکروجلبک تهیه شد و میزان فعالیت احیاکنندگی هر عصاره بر حسب درصد ثبت گردید.

آزمون‌های آماری: در این بررسی آزمون‌های زیست‌سنجی با سه تکرار انجام شدو نتایج به صورت میانگین ± انحراف استاندارد بیان گردید. محاسبات آماری نیز با استفاده از نرم‌افزار Microsoft Excell ۲۰۱۳ (Microsoft, Seattle, WA, USA) و نرم‌افزار Graphpad Prism ۶ (Graphpad Prism 6, San Diego, CA, USA) انجام گردید. آنالیز نتایج اندازه‌گیری فعالیت آنتی‌اکسیدانی با استفاده از نرم‌افزار Microsoft Excel (Microsoft, Seattle, WA, USA) انجام شد و نتایج اندازه‌گیری فعالیت آنتی‌اکسیدانی به صورت میانگین $IC_{50} \pm SE$ (ارائه گردید).

نتایج

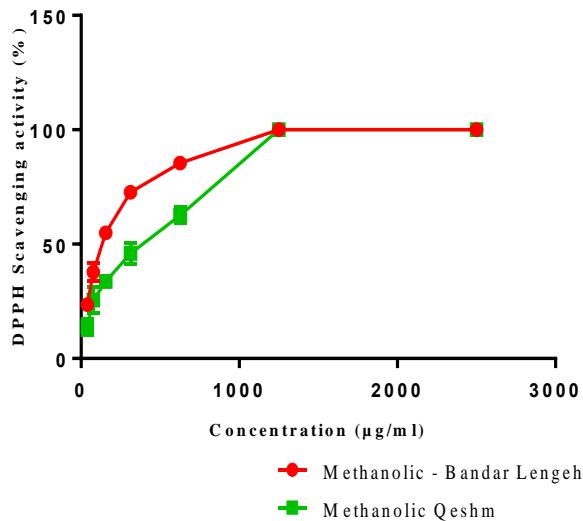
سنجه سنجش فعالیت مهارکنندگی رادیکال‌های آزاد DPPH عصاره‌های قطبی: نتایج حاصل از این بررسی نشان داد فعالیت مهارکنندگی رادیکال‌های آزاد DPPH عصاره‌های قطبی استخراج شده از نمونه‌های جلبک مورد بررسی، وابسته به غلظت بوده و از منحنی دوز-پاسخ پیروی نمود (شکل ۲). غلظت بازدارنده ۵۰ رادیکال‌های آزاد DPPH (IC₅₀) برای عصاره‌های قطبی تعیین شد و بازه آن در سطح اطمینان ۹۵٪ محاسبه گردید (جدول ۲). عصاره مтанولی نمونه‌های جلبک جمع‌آوری شده از بندرلنگه و عصاره مtanولی نمونه‌های جلبک *Gracilaria corticata* جمع‌آوری شده از قشم،

حلال مربوطه اضافه گردید و به مدت ۲۴ ساعت در دمای اتاق قرار داده شد. پس از آماده شدن دو محلول حاوی عصاره جلبکی به دست آمده با استفاده از حلال متابول جهت خالص‌سازی، از کاغذ صافی و اتنم شماره یک عبور داده شد. سپس عصاره جلبکی به دست آمده، درون چند پلیت ریخته شدن و پلیت‌ها جهت تغییر حلال، داخل انکوباتور با دمای ۵۲ درجه به مدت یک تا دو روز قرار گرفت. پس از تغییر حلال‌ها و خشک شدن پلیت‌های حاوی عصاره‌های جلبکی، به منظور جمع‌آوری عصاره‌ها از درون پلیت‌ها به ترتیب زیر اقدام گردید. پلیت‌های حاوی عصاره‌های جلبکی متابولی ابتدا با ۱۰۰۰ میکرولیتر اتانول شستشو شده و سپس محلول حاصل از شستشو، داخل یک تیوب ۲ میلی‌لیتری ریخته شد. سپس همان پلیت که با اتانول شستشو شده بود، با متابول شسته شد و محلول حاصل از شستشو، داخل یک تیوب ۲ میلی‌لیتری دیگر ریخته شد و به این ترتیب تمام عصاره‌ها از درون پلیت‌ها جدا شدند. وزن عصاره قبل از ریختن درون تیوب، اندازه‌گیری شد و بعد از خشک شدن کامل حلال نیز تیوب‌ها توزین شدند تا وزن خالص عصاره به دست آمده، مشخص گردد (Choudhury و همکاران، ۲۰۰۵).

شکل ۱: نمونه پودر شده جلبک *Gracilaria corticata*

اندازه‌گیری فعالیت آنتی‌اکسیدانی: روش‌های متعددی برای اندازه‌گیری فعالیت آنتی‌اکسیدانی وجود دارد که در این بررسی، فعالیت آنتی‌اکسیدانی عصاره‌های ماکروجلبک *Gracilaria corticata* به روش آزمون DPPH انجام شد. اندازه‌گیری فعالیت حذف رادیکال‌های آزاد عصاره‌های جلبکی از طریق اندازه‌گیری DPPH و سپس استفاده از اسپکتروفوتومتر تعیین گردید (Kuda و همکاران، ۲۰۰۵). به این منظور، ابتدا غلظت عصاره به صورت رقت‌سازی پیاپی (غلظت‌های ۰، ۲۵۰، ۱۲۵، ۶۲۵، ۱۵۶/۲۵، ۳۱۲/۵، ۱۵۶/۱۲، ۷۸/۱۲ و ۳۹ میکروگرم در میلی‌لیتر) مشخص گردید و محلول DDPH با افزودن متابول آمده شد (با غلظت ۱۰۰ میکرومولار). حجم نهایی این محلول با توجه به تعداد چاهک‌های موردنیاز بر روی میکروپلیت آمده گردید. ابتدا سه ردیف چاهک بر روی میکروپلیت در نظر گرفته شد و سپس در هر چاهک، ۱۹۵ میکرولیتر از محلول DPPH و ۵ میکرولیتر از غلظت مربوطه ریخته شد. به این

شکل ۳: نمودار دوز- پاسخ قدرت احیاکنندگی عصاره‌های قطبی

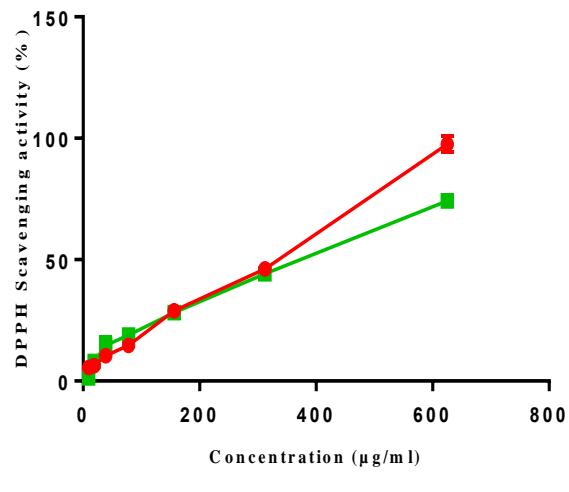
بحث

بر مبنای مطالعات انجام شده، جلبک‌ها در برابر عوامل بیماری‌زاوی که در معرض آن‌ها قرار دارند، بادو راهکار دفاع فیزیکی و دفاع شیمیایی از خود محافظت می‌کنند. دفاع شیمیایی به‌واسطه تولید متabolیت‌های ثانویه در جلبک اتفاق می‌افتد که از جمله این متabolیت‌های ثانویه می‌توان ترکیبات فنولی را نام برد که به همراه ترپئونیدها و آلکالوئیدها، سه گروه اصلی متabolیت‌های ثانویه گیاهی می‌باشند و نقش بهسازی در ساز و کار دفاعی جلبک دارند (حیدری و همکاران، ۱۳۹۴). با توجه به این که پیشرفت سرطان ارتباط بسیار نزدیکی با التهاب و استرس اکسیداتیو دارد، ترکیبی که خواص ضد التهابی یا آنتی‌اکسیدانی داشته باشد، می‌تواند به عنوان یک عامل ضد میکروبی عمل نماید. بسیاری از جلبک‌ها دارای خاصیت فارماکولوژیک و بیوشیمیایی شامل خاصیت آنتی‌اکسیدانی و ضد التهاب می‌باشند که به نظر می‌رسد در فعالیت‌های ضد میکروبی دخالت دارند. به علاوه، وجود ترکیباتی مثل پلی‌ساقاریدها نیز خاصیت ضد میکروبی به جلبک‌ها می‌دهد. طبق مطالعات FAO (۲۰۰۳) بر روی جلبک قهقهه‌ای سارگاسوم ثابت شد که با داشتن جزء پلی‌ساقاریدی (*Sargassum fusiforme* polysaccharide) sfpp اثر مهاری بر روی رشد سلول‌های sarcoma-۱۸۰ بوده و همچنین ترکیب سولفات‌پلی‌ساقارید آن (skcf) دارای اثرات سیتوکسیک روی L₁₂₁₀ می‌باشد. طبق مطالعات انجام شده، وجود ترکیبات فنولی که یکی از بیشترین اثرات آنتی‌اکسیدانی را در جلبک‌ها دارند و حدود ۲۰ تا ۳۰ درصد از وزن خشک جلبک قهقهه‌ای را تشکیل می‌دهند، اثرات آنتی‌اکسیدانی خود را با از بین بردن رادیکال‌های آزاد با DPPH آزاد، ثابت کرده‌اند (Budhiyanti و همکاران، ۲۰۱۱؛ Garbary و Cornish، ۲۰۰۰).

به ترتیب در غلظت‌های ۲۶۱/۵، ۳۱۵/۴ میکروگرم/میلی‌لیتر و ۳۱۵/۴ میکروگرم/میلی‌لیتر، معادل ۵۰ درصد رادیکال‌های آزاد DPPH را مهار نمودند.

جدول ۲: سنجش میزان IC50 فعالیت مهارکنندگی رادیکال‌های آزاد

عصاره	SE ± IC50 (میکروگرم/میلی‌لیتر)	سطح اطمینان %۹۵
متانولی- بندرلنگه	۲۶۱/۵ ± ۲۵/۵۰	۳۱۷/۰ تا ۲۰۰/۵
متانولی- قشم	۳۱۵/۴ ± ۲۴/۰۰	۳۶۷/۷ تا ۲۶۳/۱

شکل ۲: نمودار دوز- پاسخ فعالیت مهارکنندگی رادیکال‌های آزاد DPPH عصاره متانولی (قطبی)

سنجش قدرت احیاکنندگی عصاره‌های جلبکی قطبی:

نتایج به دست آمده از این مطالعه نشان داد که قدرت احیاکنندگی عصاره قطبی استخراج شده از نمونه‌های جلبک مورد بررسی، وابسته به غلظت بوده و از منحنی دوز- پاسخ پیروی نمودند (شکل ۳). غلظت احیاکنندگی درصد (IC50) یون‌های فریک، برای عصاره قطبی تعیین شد و بازه آن در سطح اطمینان %۹۵ محاسبه گردید (جدول ۳). عصاره متانولی نمونه‌های جلبک *Gracilaria corticata* جمع‌آوری شده از بندرلنگه و عصاره متانولی نمونه‌های جلبک مذکور جمع‌آوری شده از قشم به ترتیب در غلظت‌های ۱۲۲/۵ میکروگرم/میلی‌لیتر و ۲۷۷/۹ میکروگرم/میلی‌لیتر معادل ۵۰ درصد یون‌های فریک (Fe+2) را احیاء نمودند (جدول ۳).

جدول ۳: سنجش میزان IC50 قدرت احیاکنندگی عصاره‌های جلبکی قطبی

عصاره	SE ± IC50 (میکروگرم/میلی‌لیتر)	سطح اطمینان %۹۵
متانولی- بندرلنگه	۱۲۲/۵ ± ۶/۳۱	۱۳۶/۲ تا ۱۰۸/۷
متانولی- قشم	۲۷۷/۹ ± ۳۵/۱۰	۳۵۴/۳ تا ۲۰۱/۴

که عصاره اتانولی استخراج شده از *K. filipendula*، مقدار فنول بیشتر و فعالیت آنتی‌اکسیدانی بیشتری نسبت به سایر جلبک‌ها داشت (Bambang و همکاران، ۲۰۱۳). با توجه به توانایی جلبک‌ها در تولید متabolیت‌های ثانویه، می‌توان آن‌ها را به عنوان یک منبع بالقوه از ترکیبات طبیعی برای توسعه تولید دارو و درمان بسیاری از بیماری‌ها به کار برد. طبق نتایج این مطالعه، جلبک قرمز *Gracilaria corticata* می‌تواند به عنوان یک منبع بالقوه از ترکیبات آنتی‌اکسیدانی در صنایع غذایی و پزشکی مورد استفاده قرار گیرد.

منابع

۱. حیدری، م؛ قطب‌الدین، ن. و پذیر، م. ۱۳۹۶. بررسی تأثیر عصاره جلبک دریایی سارگاسوم آنگوستیفلوم بر روی شاخص‌های رشد و بازماندگی میگویی سفید غربی (*Litopenaeus vannamei*). *فصلنامه محیط زیست جانوری*. سال ۹، شماره ۲، صفحات ۲۲۳ تا ۲۳۰.
۲. ربانی‌ها، م؛ ایزدپناهی، غ؛ محسنی‌زاده، ف. و عوفی، ف. ۱۳۹۱. تغییرات اجتماع پلانکتون‌ها در آبهای دور از ساحل جنوب استان بوشهر. *نشریه اقیانوس‌شناسی*. دوره ۳، شماره ۱۱، صفحات ۲۱ تا ۳۱.
۳. ربیعی، ر. و کیانمهر، م. ۱۳۶۹. *مطالعه اکولوژیک گیاهان دریایی جزیره قشم*. کنگره علوم و فنون دریایی - نور.
۴. ربیعی، ر. و سهرابی‌بور، ج. ۱۳۷۶. گزارش نهایی طرح بررسی اکولوژیک رویش‌های جلبکی سواحل جزیره قشم. انتشارات مرکز تحقیقات منابع طبیعی هرمزگان.
۵. ربیعی، ر. و سهرابی‌بور، ج. ۱۳۸۱. گزارش نهایی طرح مطالعه اکولوژیک جلبک قرمز *Gelidiella acerosa* در سواحل استان هرمزگان. انتشارات مرکز تحقیقات منابع طبیعی هرمزگان.
۶. سهرابی‌بور، ج. ۱۳۷۶. گزارش نهایی طرح جمع‌آوری و شناسایی فلور جلبکی سواحل خلیج فارس و دریای عمان (استان هرمزگان).
۷. سهرابی‌بور، ج. و سرتاوی، ک. ۱۳۸۰. گزارش نهایی طرح فلور جلبکی استان بوشهر. مرکز تحقیقات منابع طبیعی و امور دام استان بوشهر.
۸. فرامرزی، م. و فروتن‌فر، م. ۱۳۸۹. بیوتکنولوژی ریزجلبک‌ها. انتشارات دانشگاه علوم پزشکی ایران. ۲۷۶ صفحه.
۹. قرنجیک، ب. و روحانی‌قادی‌یکلایی، ک. ۱۳۸۹. اطلس جلبک‌های دریایی سواحل خلیج فارس و دریای عمان. انتشارات موسسه تحقیقات شیلات ایران. ۱۷۰ صفحه.
۱۰. حیدری، م؛ ذوالقرنین، ح؛ سخایی، ن؛ میرزاپی، ع. و موحدی‌نیا، ع. ۱۳۹۴. مقایسه قدرت ضدادریکالی و ضدبacterیایی ماکروجلبک‌ها در سواحل شمالي خلیج فارس. *محله علمی شیلات ایران*. دوره ۲۴، شماره ۲، صفحات ۵۳ تا ۶۴.

Namvar و همکاران، ۲۰۱۳. در مطالعه‌ای در سال ۱۹۹۱ بر روی جلبک قهقهه‌ای *Sargassum tortile*، عصاره آن با داشتن ماده‌ای به نام دی‌هیدروکسی سارگاکوئینون بر روی سلول‌های لوسومی لغفوسیتیک موش (p.388) دارای اثرات سلول‌های T کشنده (سیتوتوکسیک) بود. وجود این ترکیب در جلبک قهقهه‌ای سارگاسوم آنگوستیفلولیوم نیز ثابت شده است. پس می‌توان گفت که این جلبک نیز می‌تواند دارای اثرات سیتوتوکسیک باشد. ترکیبات جلبک‌ها عمدتاً شامل ترکیبات آلی آکالولئیدها می‌باشند. طبق مطالعات Sheu و همکاران (۲۰۰۸)، وجود بتا-کاروتون Stryker و همکاران (۱۹۹۰) و Challeem (۱۹۹۷)، وجود بتا-کاروتون و کاروتونوئیدهای دیگر از جمله آلفا-کاروتون، لیکوپن، لوئین، گزانتین و کریپتوzanthenin در عصاره جلبک قرمز محرز شده است. ساختار شیمیایی این کاروتونوئیدها به گونه‌ای است که می‌توانند دفع کننده رادیکال‌های آزاد باشند و همچنین با همکاری یکدیگر، اثر محافظت کننده مغیدی در برابر تخریب اکسیدانتیو نشان دهند و از سلطان‌زایی و بیماری‌های مختلف ممانعت به عمل آورند. مطالعات اخیر به این سمت هدایت شده‌اند که احتمالاً اثرات ضدمیکروبی جلبک‌ها مربوط به ترکیبات شیمیایی آن‌ها همانند ترکیبات پلی‌فنولی می‌باشد که دارای خاصیت آنتی‌اکسیدانی هستند (Namvar و همکاران، ۲۰۱۳؛ Cornish و Budhiyanti، ۲۰۰۰؛ Garbary و همکاران، ۲۰۱۱). جلبک‌ها از نظر داروشناسی و نیز علاوه بر نقش اساسی آن‌ها در پیشگیری و درمان سلطان‌ها، دارای فعالیت آنتی‌اکسیدانی نیز می‌باشند (Kolanjinathan و همکاران، ۲۰۱۴). نتایج مطالعه حاضر نشان داد که عصاره قطبی استخراج شده با متابول، دارای فعالیت آنتی‌اکسیدانی بالایی در مهار رادیکال‌های آزاد DPPH و احیاء یون‌های فریک نشان داد. مقایسه میانگین‌های غلظت‌های مختلف نمونه‌های عصاره‌های جلبک مورد آزمایش، با استفاده از آنالیز واریانس یک‌طرفه One way ANOVA و آزمون Bartlett، بیانگر اختلاف معنی‌دار فعالیت‌مهار کنندگی نمونه‌های جلبک *Gracilaria corticata* جمع‌آوری شده از بندرنگه و قشم در غلظت ۶۰۰ میکروگرم/میلی لیتر در سطح $p < 0.05$ بود (شکل ۲). همچنین مقایسه میانگین‌های غلظت‌های مختلف نمونه‌های عصاره‌های جلبک مورد آزمایش، با استفاده از آنالیز واریانس یک‌طرفه One way ANOVA و آزمون Bartlett جمع‌آوری شده از بندرنگه و قشم در غلظت ۱۲۵۰ میکروگرم/میلی لیتر در سطح $p < 0.05$ بود (شکل ۳). توضیح این مشاهده را می‌توان براساس استخراج بهتر و کاراتر محتوای پلی فنل با استفاده از حلال‌های قطبی توجیه نمود. مطالعات گذشته نیز بیانگر فعالیت آنتی‌اکسیدانی بیشتر عصاره خام جلبک‌های قرمز توسط حلال‌های مختلف می‌باشد. برای نمونه، در یک مطالعه مشخص شد

- Antiangiogenesis Effects of Polyphenol-Rich Seaweed (*Sargassum muticum*). BioMed Research International. 9 p.
26. Oyaizu, M., 1986. Studies on products of browning reactions: antioxidative activities of browning reaction prepared from glucosamine. Japanese Society of Nutrition and Dietetics. Vol. 44, pp: 307-315.
27. Sadati, N.; Khanavi, M.; Mahrokh, A.; Nabavi, S.M.B.; Sohrabipour, J. and Hadjiakhoondi A., 2011. Comparison of Antioxidant Activity and Total Phenolic Contents of some Persian Gulf Marine Algae. Journal of Medicinal Plants. Vol. 10, pp: 73-79.
28. Sheu, M.J.; Huang, G.J.; Wu, C.H.; Chen, J.S.; Chang, H.Y.; Chang, S.J. and Chung, J.G., 2008. Ethanol extract of *Dunaliella salina* induces cell cycle arrest and apoptosis in A549 Human non-small cell lung cancer. In vivo. Vol. 22, pp: 369-378.
29. Shaklar, G. and Schwartz, J., 1988. Tumor necrosis factor in experimental cancer regression with alphatocopherol, beta-carotene, canthaxanthin and algae extract. European Journal of Cancer and Clinical Oncology. Vol. 24, pp: 839-850.
30. Stryker, W.S.; Stampfer, M.J.; Stein, E.A.; Kaplan, L.; Louis, T.A.; Sober, A. and Wellett, W.C., 1990. Diet, plasma levels of beta-carotene and alphatocopherol, and risk of malignant melanoma. American Journal of Epidemiology. Vol. 131, pp: 597-611.
31. Sun, Y.; Wang, H. and Guo, G., 2016. Isolation, purification, and identification of antialgal substances in green alga *Ulva prolifera* for antialgal activity against the common harmful red tide microalgae. Environmental Science and Pollution Research. Vol. 23, pp: 1449-1459.
11. علویان، ز؛ سواری، ا. و فرمحمدی، س.، ۱۳۸۱. بررسی فراوانی و پراکنش جلبک‌های ماکروسکوپی Seaweeds سواحل کیش در ارتباط با آلودگی‌های زیست محیطی. مجله علمی شیلات ایران. دوره ۱۱، شماره ۳، صفحات ۶۳ تا ۹۰.
12. قرنجیک، ب.، ۱۳۷۸. بررسی تغییرات تراکم، بسامد و بیوماس سه گونه مهم از جلبک قهوه‌ای *Sargassum glaucescens*, *Cystoseira indica* و *Nizimuddinia zanardini* در سواحل استان سیستان و بلوچستان. مجله علمی شیلات ایران. دوره ۱۱، شماره ۳، صفحات ۹۱ تا ۱۰۲.
13. گلپور، آ؛ حسینی، س.ع؛ هدایتی، س.ع.؛ جافرنوهد، ع.، ۱۳۹۹. اثر عصاره جلبک پادینا (*Padina australis*) بر شاخص رشد ماهی کپور معمولی (*Cyprinus carpio*). فصلنامه محیط زیست جانوری. سال ۱۲، شماره ۲، صفحات ۲۰۳ تا ۲۰۸.
14. Bambang, B.S; Kumalaningsih, S. and Hardoko, W., 2013. Polyphenol Content and Antioxidant Activities of Crude Extract from Brown Algae by Various Solvents. Journal of Life Science and Biomedicine. Vol. 3, pp: 439-443.
15. Budhiyanti, S.A; Raharjo, S; Djagal, W. and Iwan, Y.B., 2011. Free radical scavenging, metal chelating and singlet oxygen quenching activity of fractionated brown seaweed *Sargassum hystric*. Extract. Journal of Biological Sciences. Vol. 11, pp: 288-298.
16. Chouhury, S; Sree, A; Mukherjee, S.C; Pattnik, P. and Bapuji, M., 2005. In Vitro Antibacterial Activity of Extracts of Selected Marine Algae and Mangroves against Fish Pathogens. Asian Fisheries Science. Vol. 18, pp: 285-294.
17. Cornish, M.L. and Garbarey, D.J., 2000. Antioxidants from macroalgae: potential applications in human health and nutrition. Algae. Vol. 25, pp: 155-171.
18. Dawes, C.J., 1997. Marine botany. John wiley and sons. New York. 480 p.
19. Galal, H.R.M; Salem, W.M. and El-Deen, N., 2011. Biological control of some pathogenic fungi using Marine Algae Extracts. Research Journal of Microbiology. Vol. 6, No. 8, pp: 645-657.
20. Ganesan, P.; Kumar, C.S. and Bhaskar, N., 2008. Antioxidant properties of methanol extract and its solvent fractions obtained from selected Indian red seaweeds. Bioresour Technology. Vol. 99, pp: 2717-2723.
21. Ismail, G.A; Gheda, S.F; Abo-Sahdy, A.M. and Abdel Karim, O.H., 2019. In vitro potential activity of some seaweeds as antioxidants and inhibitors of diabetic enzymes. Food Science and Technology. Epub. <https://doi.org/10.1590/fst.15619>
22. Kolanjinathan, K.; Ganesh, P. and Saranraj, P., 2014. Pharmacological Importance of Seaweeds: A Review. World Journal of Fish and Marine Sciences. Vol. 6, pp: 01-15.
23. Kuda, T.; Tsunekawa, M.; Goto, H. and Araki, Y., 2005. Antioxidant properties of four edible algae harvested in the Noto Peninsula, Japan. Journal of Food Composition. Anal. Vol. 18, pp: 625-633.
24. Kokilam, G.; Vasuki, S. and Sajitha, N., 2013. Biochemical composition, alginic acid yield and antioxidant activity of brown seaweeds from Mandapam region, Gulf of Mannar. Journal of Applied Pharmaceutical Science. Vol. 3, pp: 99-104.
25. Namvar, F.; Rosfarizan, M.; Baharara, J.; Fargahi, F. and Sulaiman, R., 2013. Antioxidant, Antiproliferative, and